

Esiet sveicināti, 10. klases skolēni!

Šīs un nākamās nedēļas valodas mācības stundu tēma ir noslēdzošā fonētikas kursā:

LATVIEŠU VALODAS SKAŅU PĀRMAIŅAS

(mēdz arī teikt - skaņu mijas)

Vienā no pēdējām stundām klātienē aicināju 10.sb skaidrot svešvārdus (īpašības vārdus) kuri ir svarīgi jēdzieni fonētikā

pozicionāls -ais; s. -a, -ā; = saistīts ar (kā) stāvokli, novietojumu (parasti noteiktās attiecībās pret kādu objektu), šādam stāvoklim, novietojumam raksturīgs (tezaurs. lv)

 nepozicioāls = nav saistīts ar (kā) stāvokli, novietojumu

Šo svešvārdu nozīmes laba izpratne noteikti palīdz izprast valodas skaņu mijiedarbību izrunā

Fonētikā šos īpašības vārdus lieto,

runājot par **patskaņu e, ē izrunu,** jo ir

pozicionālie e, ē izrunas nosacījumi

un

nepozicionālie e, ē izrunas nosacījumi

runājot par **skaņu pārmaiņām,** —

ir

pozicionālās skaņu pārmaiņas <mark>IZRUNĀ</mark>

un

vēsturiskās skaņu pārmaiņas (≠ nav izskaidrojamas pozicionāli) RAKSTOS

Fonētikas tēma, kas ir svarīga valodas praksē – tas ir, pareizrakstībā

SKAŅU PĀRMAIŅAS

Jau no 1. klases mēs soli pa solim mācāmies, ka jāraksta

- sirds, nevis sire, jo sirdis
- atbildīgs, nevis adbildīks, jo ir tikai priedēklis at + bildīgi
 - mežs, nevis mešs, jo meži
 - zi**V**S, nevis ziuvs, jo zivis
 - kafejnīca, nevis kafeinīca, jo kafeja + nīca
 - svētdiena, nevis svēdiena, jo svēt(a) + diena

POZICIONĀLĀS SKAŅU PĀRMAIŅAS <u>IR</u> TIKAI IZRUNĀ —

rakstos tās neatspoguļo

Pārmaiņām pakļautie līdzskaņi

BALSĪGIE (b)	NEBALSĪGIE (n)
B	P
D	Т
DZ	C
DŽ	Č
G	K
Ģ	Ķ
Z	S
Ž	Š
J	H(*CH)
V	F

IZRUNĀ BALSĪGIE UN NEBALSĪGIE LĪDZSK. CITS CITU IETEKMĒ UN MAINA!

Līdzskaņu pārmaiņas notikušas arī valodas vēsturiskās attīstības gaitā!

Pozicionālo līdzskaņu pārmaiņu KLASIFIKĀCIJA (<mark>7 veidi</mark>)

IZRUNAS skaņu pārmaiņas raksturojums ar vārdiem un saīsināti	Piemēri izrunā, tāpēc vārdi kvadrātiekavās	
b/n – balsīgais nebalsīgā <u>priekšā</u> kļūst nebalsīgs	[i <mark>st</mark> eicējs], [spilktā <mark>ks</mark>], [arbū <mark>ss</mark>]	
n/b – nebalsīgais balsīgā <u>priekšā</u> kļūst balsīgs	[a <mark>bg</mark> abals], [a <mark>db</mark> alss], [<mark>igd</mark> ienišķs]	
(bn) – balsīgais un nebalsīgais saplūst par vienu skaņu	[[spo <mark>š</mark>], [sir <mark>c</mark>], [dažā <mark>c</mark>],	
(nn) – nebalsīgie saplūst par vienu skaņu	[limi <mark>c</mark>], [kvī <mark>c</mark>], [nejau <mark>š</mark>]	
▼ aiz patskaņa, divskaņa kļūst par u	[puraus], [gous], [saus], [stāus]	
j <u>aiz</u> patskaņa, divskaņa kļūst par i	[vē <mark>i</mark> š], [purvā <mark>i</mark> s], [pārnācē <mark>i</mark> s]	
Līdzskaņu zudums <mark>izrunā (arī ja laba dikcija)</mark>	[svēdiena], [sesdiena]	

Vēlreiz

Pozicionālās līdzskaņu mijas

Vēsturiskās līdzskaņu mijas

atvieglo izrunu,

RAKSTOS NEATSPOGUĻO \uparrow

atspoguļo rakstos

(šīs mijas ir pamatā svarīgākajiem pareizrakstības likumiem)

Vēsturisko līdzskaņu pārmaiņu KLASIFIKĀCIJA

- t un d > s t priekšā
- t un d > z d priekšā
- līdzskaņa j mija (kādreiz teica *lācja, tagad lāča;
 bet vēl arvien kurpju, durvju, kurmju, slēpju)
- līdzskaņu s, z, t, d zudums pirms –šana
- k>c; g> dz patskaņu i, ī, e, ē, ie, ei noteiktās līdzskaņu pārmaiņas // locīt > loku, mocīt > moku

Vieglāk saprotamās vēsturiskās skaņu pārmaiņas

Līdzskaņa j noteiktās skaņu pārmaiņas un tās trūkums 2 uzdevums 3.darba lapā

pārmaiņas locekļi	Darb. vārdi	2. deklinācijas lietv. vsk. Ģ un visos dsk. locījumos	5. un 6. deklinācijas dsk. Ģ.
p > pj b > bj v > vj) m > mj	kā pj u (kā p iet!) glā bj u (glā b iet!) le mj u (le m iet!)	ska p is > ska pj a, ska pj os gul b is > gul bj a, gul bj u bur v is > bu rvj a, bur vj iem kur m is > kur mj a, kur mj os	strau m es > strau mj u zi v is > zi vj u
s > š	dzē š am (dzē s iet!)	la s is > la š a, la š maizītes	lā s e > lā š u
t > š	pū š am (pū t iet!)	vīrie t is > vīrie š i	nak t is > nak š u
z > ž	gā ž am (gā z iet!)	nazis > naži	glā z es > glā ž u
d > ž	sprie <mark>ž</mark> am (sprie d iet!)	brie d is > brie ž a	prie d es > prie ž u
c > č		lā c is > lā č iem	
dz > dž		spul dz e > spul <mark>dž</mark> u	
I > <u> </u>	celam (celiet!)	brālis > brā <mark>ļ</mark> u	piles > pi <mark>ļ</mark> u
n > <u>ņ</u>		Jā n is > Jā ņ u	ugu n is > ugu ņ u
Līdzskaņu grupa >		vi ln is > vi <mark>ļņ</mark> i	zvaig zn es> zvaig žņ u bār kst is > bār <mark>kš</mark> u

Līdzskaņa j noteikto pārmaiņu nav:

- 1) dažos 6.deklinācijas lietvārdos, piem., acu, balsu, Cēsu, debesu, dzelzu, utu, zosu;
- 2) 5. un 6.dekl. lietvārdos ar -st-, piem., speciāli<u>st</u>u, vokāli<u>st</u>u;
- ja rodas priekšstats par cita vārda formu (un var radīt pārpratumus), piem., gāzu (gāžu), brīzu (brīžu), mutu (mušu), pasu (pašu), daktu (dakšu), bāzu (bāžu);
- 4) dažos personvārdos, piem., Ata, Centa, Gunta, Rūda;
- 5) 5.dekl. lietvārdos, kā flotu, frontu, kasu, rasu, šimpanzu, tumšmatu;
- 6) 6.dekl. lietvārdos, kā aktu, šaltu;

Dažos gadījumos ļautas paralēlfotmas: Ulda / Ulža; Valda / Valža; toršu / tortu, cunftu / cunfšu.

Līdzskaņa j noteikto līdzskaņu pāru pārmaiņas:

sl>**š**ļ sn>**šņ** zl><mark>žļ</mark> ln>**ļņ**

Lai šīs pāru pārmaiņas neaizmirstu un neieviestu nevietā, palīdz tāda pārbaude:

zsIn pirms ķģļņ mīkstina

zoslēns¹ pirms ķieģeļņīcas² vienmēr mīksts

reņ¹ġ²e // sen¹č²u // NB! nosta<mark>lģ</mark>ija, neira<mark>lģ</mark>ija

līdzskaņu s, z, t, d zudums pirms –šana

- nes (a) + šana = ne-šana
- lau

 (a) + šana = lau-šana
- kriŧ (a) + šana = kri-šana
- klīd (a) + šana = klī-šana

Patskaņu i, ī, e, ē, ie, ei noteiktās līdzskaņu k-c, g-dz pārmaiņas

- pūka, bet pūciņa
- jaka, bet jaciņa
- poga, bet podziņa
- mocīt, bet moku, bet mociet!
- locīt, bet loku, bet lokiet!
- lūgt, bet lūdziet!

Līdzskaņu pārmaiņas, kas nosaka

vissmagākos darbības vārdu pareizrakstības likumus un

kas trenē un pārbauda loģisko domāšanu, un

kas daudziem ir mūžīgais klupšanas akmens visādos rakstos

Ļoti uzmanīgi izskati nākamos slaidus, tabulas, pirms veic 3, 4 uzdevumu!

Lai šīs formas uzrakstītu pareizi, <mark>ikvienam vispirms prātā</mark> jānosauc pārbaudes forma – jāveic <mark>1.solis</mark>!

1. solis	pirms <mark>-t</mark>	pirms <mark>-d</mark>	pirms - <mark>šana</mark>
<mark>meta</mark>	same st as spainī		
	kaut nome st u zemē	me zd ams kaktā	pārme <mark>/</mark> šana
	grib aizmest		
	same st ies kopā		
<mark>veda</mark>	aizve st as projām		
	kaut pieve st u klāt	ve zd ams mājās	pārve <mark>∕</mark> šana pār ceļu
	save st klētī		
<mark>kāsa</mark>	izkā st s piens		
	nokā st biezumus	kā sd ama burkā	naudas kā <mark>/</mark> šana
	lai izkā st u dzidri		
<mark>lauza</mark>	nenolauzt galotni		
	salauzta slota	pārlau zd ams sten	koku lau <mark>/</mark> šana
	kaut nolauztu ātrāk		

Secinājumi pēc iepriekš skatītās tabulas

Ja darbības vārda pagātnes formā pirms galotnes (-a /-ās) ir **d** un **t**, tad

- citās formās pirms t šīs skaņas kļūst par s,
 īsāk iegaumējot, t un d > s pirms t
- citās formās pirms d šīs skaņas kļūst par z,
 īsāk iegaumējot, t un d > z pirms d

Piem., kri**t**a – kri**s**t, kri**s**ties, kri**s**tu, kri**z**dams ko**d**a – ko**s**t, ko**s**ties, sakosts, ko**s**tu, ko**z**dams

Secinājumi pēc iepriekš skatītās tabulas

Ja darbības vārda pagātnes formā pirms galotnes (-a /-ās) ir **z**, tas

citās formās **pirms tun d** paliek **z**, jo z nemainās

Ja darbības vārda pagātnes formā pirms galotnes (-a /-ās) ir **s**, tas

citās formās **pirms t un d** paliek **s** , jo

Tas pats citā tabulā

Pagātnes	kļūst par	pirms	Pagātnes	kļūst par	pirms
t d	S	t (=-t, -ties, -ts, -tu)	t d	Z	d (=-dams)

Pagātnes	paliek	pirms	Pagātnes	paliek	pirms
S	S	t (=-t, -ties, -ts, -tu)	Z	Z	d (=-dams)

Tiem, kam redzes atmiņa

t/d priekšā mainās tikai pagātnes t un d

t > s t	me t a – me s ties, me s tu, me s ts
d > s t	ve d a – ve s t, ve s tu, save s ts
t > z d	meta – mezdams
d > z d	veda - vezdams

• t/d priekšā pagātnes s un z paliek un nemainās

Vēlreiz par -šana vārdiem

Ja pagātnē ir	tas zūd pirms -šana / -šanās	Piemērs
t d		kri t ās — krišanās plū d a — plūšana
S Z		au s a – aušana gā z ās - gāšanās

Vēsturiskās skaņu pārmaiņas ir noteikušas vēl trīs īpašu darbības vārdu pareizrakstību:

lūzt, birzt, milzt

Ja pagātnē lūza, birza, milza,

šo vārdu vietā tekstā jāliek "nirt" atbilstošajā formā:

- ja "nirst" formā ir s, tad ar s arī "lūst, milst, birst" viņš nirst = viņš lūst, milst, birst; nirstot = lūstot, milstot; nirstošs = lūstošs, milstošs, birstošs
- ja "nirt" formā nav s, tad "lūzt, milzt birzt' ar z negrib nirt = negrib lūzt, milzt, birzt; kaut nirtu = lūztu; nirdams = lūzdams, milzdams, birzdams

Šīs prezentācija ir mācību materiāls līdz 12. klases eksāmeniem!

Ja ir kādas neskaidrības, jautājiet!